

Γεφαιενό ΠΑΡΟΥ

Αλω Λωσασπίδα

Το κροβδρμαεσιναι
οι δέν κωάρχει ρεφρασιικε
ωρότσηον — σε τρ ισίο τρ ραφω'ιύτη-
μοι κέν κωοσεύει ή δέν κωοι έτοιμει σά
ή κωοκωσίου δέθου κωοδ δέν κωοδ κωοδ
Ποιέ δέθου σπρίθει η κωοι. **Ε.Α.Β.**
Ποιέ δέθου σπρίθει η κωοι.
κωοι.

ΔΙΔΑΧΜΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

ΣΤΟ ΜΑΖΙΚΟ - ΣΥΝ/ΚΟ ΧΩΡΟ

1. Οι γενικώτερες πολιτικές εξελίξεις στο επόμενο εξάμηνο του '91 θάναυ ειδιαίτερα σημαντικές τόσο για τα εθνικά, όσο και για τα εσωτερικά θέματα.

Στο επίκεντρο των κοινωνικο-πολιτικών εξελίξεων σ' αυτό το διάστημα φαίνεται να περνά και το συνδ/κό κίνημα. Κι' αυτό για τρεις βασικούς λόγους:

- α) Από το φθινόπωρο οι δυνάμεις της εργασίας (εργαζόμενοι- μικρο-επαγγελματίες-επιστήμονες-αγρότες) θα νοιώσουν την αβάστακτη σκληρότητα των αντιλαϊκών-κυβερνητικών μέτρων και η αντίδραση ίσως πάρει καθολικά χαρακτηρισικά μετά το νέο κύμα ανατιμήσεων και ακρίβειας.
- β) Οι επικείμενες την άνοιξη του '92 εκλογές στην ΓΣΕΕ θα εντείνουν τις διαπαρταξιακές (ίσως και τις εσωπαρταξιακές) διαμάχες και τριβές. Αντιθέσεις που ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη και εκτείνονται στους διάφορους μαζικούς χώρους εξ' αιτίας και της διαίρεσης της παραδοσιακής αριστεράς και του Συνασπισμού. Σ' αυτές τις εξελίξεις και την εκλογική αναμέτρηση η Ν.Δ. και η Κυβέρνηση θα ρίξουν ιδιαίτερο βάρος. Συμφέρει εξ' άλλου την δεξιά να απορροφηθεί η δραστηριότητα των συνδικάτων στα εσωτερικά προβλήματα του χώρου.
- γ) Οι μετατάξεις και αποσπάσεις, περίπου 15 χιλ. υπαλλήλων στα Νοσοκομεία και τη Δημόσια Διοίκηση, με τα γνωστά κριτήρια της δεξιάς, καθώς και η επιτάχυνση της διαδικασίας-αποκρατικοποίησης των ΔΕΚΟ διαμορφώνουν σημαντικά κοινωνικά πεδία αντιπαράθεσης και σύγκρουσης της Κυβέρνησης με τα Συνδικάτα.

Βέβαια αξίζει να προσθέσω εδώ και τα σοβαρά κοινωνικά γεγονότα

που διαμόρφωσαν, και που φαίνονται νάχουν συνέχεια, τα επιστημονικά στρώματα (δικηγόροι-γιατροί), αλλά και οι μικροεπαγγελματίες σχετικά με την επαγγελματική στέγη.

2. Οι διαπιστώσεις για την συνδικαλιστική κατάσταση είναι αρνητικές.

Οι πιο εμφανείς πλευρές είναι:

- α) Η απομαζικοποίηση του διαρθρωμένου μαζικού κινήματος (συνδικάτα, αγροτικοί, επιστημονικοί-σύλλογοι).
- β) Η αναποτελεσματικότητα των αγώνων.
- γ) Η "προβληματικότητα" στην ανάπτυξη των σχέσεων με τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα με το μεγάλο κομμάτι των ανέργων και με τις νέες γενιές.
- δ) Η αδυναμία κοινωνικών και πολιτικών πρωτοβουλιών που θα έφερναν το μαζικό κίνημα επιθετικά μπροστά και όχι αμυντικά, πίσω στριμωμένο στο περιθώριο των εξελίξεων.

3. Αυτή η συνδ/κή πραγματικότητα εξυπηρετεί τα μέγιστα τα συμφέροντα της Κυβέρνησης και της εργοδοσίας ντόπιας και ξένης.

Πολιτικά η αμυντική στάση των συνδικάτων (και η αντίδραση κάθε φορά που παίρνει κάποιο μέτρο η Κυβέρνηση), διαμορφώνει μια πλαστή εικόνα προς τα έξω συναίνεσης ή ανοχής της σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής της Κυβέρνησης, στην αντίληψη του "αναγκαίου κακού".

Κοινωνικά η αδυναμία του μαζικού κινήματος δημιουργεί κλίμα πεσιμιστικό, αποστράτευσης και ιδιωτικοποίησης.

Βέβαια όλα αυτά τα φαινόμενα έχουν σχέση και δεν είναι ξένα από την στάση και τις πολιτικές των κομμάτων.

4. Το ΠΑΣΟΚ με τους προνομιακούς δεσμούς του με τις δυνάμεις της εργασίας, αλλά και σαν βασικός κορμός των δημοκρατικών δυνάμεων ^{χει}

μέγα χρέος να συμβάλει στην υπέρβαση της σημερινής κατάστασης και να δώσει προοπτική στους εργατικούς-κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες. Η ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος περνά μέσα από την πολιτική προοπτική.

Δεν εννοώ βέβαια ότι το ΠΑΣΟΚ πρέπει να παρέμβει για να λύσει τις χρόνιες, εγγενείς αδυναμίες του μαζικού κινήματος. Απλά τονίζω ότι πρέπει να απαντήσει σε δύο κεντρικά ζητήματα:

Πρώτο στο κρίσιμο θέμα της πολιτικής γραμμής και του σχεδίου παρέμβασης των συνδικαλιστικών του δυνάμεων.

Δεύτερο στη διαμόρφωση πλαισίου και περιεχομένου δράσης των συνδικάτων.

Αν αυτή η προοπτική δεν φανεί τότε οι συνδικαλιστικοί αγώνες, όσο και αν είναι σκληροί θα μοιάζουν με τραίνο χωρίς μηχανή. Με τον κομματικό πατριωτισμό και τον "ακτιβισμό", χωρίς σχέδιο και γραμμή πλεύσης το μαζικό κίνημα δεν μπορεί να παίξει ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις.

5. Οι αναγκαίες πρωτοβουλίες για να μπορέσει το μαζικό κίνημα να παίξει σημαντικό ρόλο στις επερχόμενες κρίσιμες πολιτικές εξελίξεις, αλλά και στο να μπορέσουν οι συνδικαλιστικές μας δυνάμεις να προωθήσουν την πολιτική ενός αναβαθμισμένου ΠΑΣΟΚ, είναι κατά την άποψή μου συνοπτικά οι εξής:

- α) Σε κομματικό επίπεδο ο ίδιος ο Πρόεδρος και το Ε.Γ. να δώσουν ιδιαίτερο βάρος στην υπέρβαση ορισμένων οργανωτικών ζητημάτων, αλλά και σχέσεων ανάμεσα στα όργανα, τις παρατάξεις και το μαζικό κίνημα (Υπάρχει σχετική εισήγηση από τον τομέα Συνδ/κου).

Η ενότητα στη διαφορετικότητα, ο συντονισμός δράσης (κόμμα-κοινοβούλιο-μαζικό κίνημα) και η συλλογικότητα μέσα από τα όργανα είναι το ζητούμενο. Η σημερινή κατάσταση δεν είναι καλή. Κι αυτό όχι λόγω καθοδηγητικής ανεπάρκειας, αλλά κύρια λόγω αντιπαράθεσης εμφανούς ή όχι αντίροπων δυνάμεων, κέντρων και παρακέντρων.

- β) Σε πολιτικό επίπεδο τα ζητήματα γραμμής και στρατηγικής του μαζικού κινήματος, καθώς και το πλαίσιο δράσης πρέπει να αντιμετωπισθούν είτε από Ειδική Σύνοδο της Κ.Ε. είτε από Συνδιάσκεψη. Τα παραδοσιακά πλαίσια δράσης και τα αιτήματα, καθώς και οι μορφές πάλης κινδυνεύουν να φέρουν το κίνημα οριστικά στα μετόπισθεν και να το ξεκόψουν από τους γενικότερους πολιτικούς αγώνες. Αν αυτό δεν γίνει άμεσα και μεις εσωτερικά και στους μαζικούς χώρους η πάλη θα εξαντλείται για τον έλεγχο των εκπροσώπων στους διάφορους θεσμούς. Έτσι όμως η αναξιοπιστία και οι αρνητικές πλευρές που επισημάναμε παραπάνω θα χειροτερεύουν.
- γ) Μετά από κατάλληλη επεξεργασία ο ίδιος ο Πρόεδρος με το δικό του κύρος, να διατυπώσει σημεία και προτάσεις για διάλογο με την αντιπολίτευση και κύρια τις κοινωνικές δυνάμεις σε συγκεκριμένα κρίσιμα θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους και ολάκερη την κοινωνία όπως:
- * Τί σημαίνει για το ΠΑΣΟΚ το κοινωνικό συμβόλαιο, η κοινωνική και οικονομική θωράκιση της χώρας μας.
  - * Τα πεδία των ΔΕΚΟ, της Δημόσιας Διοίκησης και ο Νοσοκομειακός χώρος - η Υγεία μπορούν να διατελέσουν προνομιακούς χώρους τόσο για την ανάδειξη νέων κοινωνικών κινήματων και την αλλαγή της εικόνας του συνδ/μού μέσα στην κοινωνία, όσο και για την προώθηση και εμπέδωση της δικής μας εναλλακτικής πρότασης εξουσίας.

- * Ο ρόλος του επιστημονικού κινήματος στην ανάπτυξη του τόπου, αλλά και στην προστασία του Κράτους Δικαίου.
- * Οι συμμετοχικοί θεσμοί και το Κράτος Δικαίου.

δ) Οι παραπάνω πρωτοβουλίες μέσα από το πρόσωπο του Προέδρου μπορεί να σπάσουν το παραδοσιακό πλαίσιο του διαλόγου - κορυφής (κόμματα-συνδικάτα-κυβέρνησης) να αγγίξουν την κοινωνία που αδιαφορεί και να επαναφέρουν την πολιτική στα πόδια της. Παράλληλα θα μετατοπίσουν το κέντρο βάρους της πολιτικής αντιπαράθεσης στα υπαρκτά προβλήματα και όχι στην σκανδαλολογία και τους ψιθύρους του παρασκηνίου.

6. Ο εργαζόμενος λαός έχει στραμμένα τα βλέματα στο ΠΑΣΟΚ. Η επιρροή μας στους μαζικούς χώρους είναι σημαντική και αυξανόμενη. Είναι η ώρα να παρέμβουμε να δώσουμε πολιτική προοπτική. Διαφορετικά οι μηχανισμοί μέσα και έξω θα συγκρούονται για μια θέση εκπροσώπου στη ΓΣΕΕ ή σε κάποια Ομοσπονδία. Η κοινωνία θα αδιαφορεί και οι εργαζόμενοι προς το παρόν δεν θα δημιουργούν γεγονότα.

7. Στην παρούσα κατάσταση οι συνδικαλιστικές μας δυνάμεις στους διάφορους χώρους λειτουργούν από μόνες τους σχεδόν χωρίς σχέδιο, πολιτική και γραμμή. Γιαυτό είναι επιτακτική η ανάγκη μιας ουσιαστικής συζήτησης και ενός πλαισίου δράσης πριν είναι αργά.